

عنوان مقاله:

بررسی کارآمدی عملکردی فضا در معماری کوشک پهلوی اول شیراز (مطالعه موردی: خانه گلشن)

محل انتشار:

اولین همایش ملی نقش معماری و شهرسازی بر گردشگری شهرهای مرزی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

فاطمه کاکایی - دانشجوی دکتری، گروه معماری، دانشکده هنر و معماری، واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی، شیراز، ایران

طاهره نصر - دکتری تخصصی شهرسازی، دانشیار، گروه معماری، دانشکده هنر و معماری، واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی، شیراز، ایران

هادی کشمیری - دکتری تخصصی شهرسازی، دانشیار، گروه معماری، دانشکده هنر و معماری، واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی، شیراز، ایران

حامد مضطرزاده - دکتری تخصصی شهرسازی، استادیار، گروه معماری، دانشکده هنر و معماری، واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی، شیراز، ایران

خلاصه مقاله:

این پژوهش درصدد آن است تا با استفاده از شیوه زندگی به عنوان وجه عینی مفهوم فرهنگ و پیکره بندی فضایی (ارتباطات فضایی) به تحلیل سازمان فضایی خانه گلشن شهر شیراز از منظر نظام های حرکتی، عرصه بندی و کارکردی در راستای بررسی کارآمدی عملکردی فضا در معماری آن اقدام نماید. لذا پژوهش حاضر از بعد هدف، یک پژوهش کاربردی و از بعد روش جمع آوری اطلاعات، پژوهشی توصیفی غیرآزمایشی از نوع پیمایشی و موردی است. نتایج بدست آمده گویای آن است که در گونه کوشکی پهلوی اول شهر شیراز، دسترسی های فیزیکی و گاه بصری فضاها به حیاط، محدود گردید و موجب حذف عملکردی حیاط و تبدیل آن به یک فضای صرفاً عبوری شد. از سویی دیگر با حذف فضاهای رابط و راهروها، نظام عرصه بندی فضایی تغییر یافت و کیفیت عملکردی فضاهای خصوصی را به شدت تقلیل داد. بر این اساس، کم رنگ شدن محرمیت از چرخه پیکره بندی و سازمان فضایی، عدم توجه به حیاط و نقش آن در گسترش تعاملات اجتماعی افراد و جایگزینی و تداوم نگرش برون گرایی نسبت به درون گرایی از جمله عواملی هستند که در گونه مذکور دارای کمترین نمود هستند و به تبع موجب کاهش کارآمدی عملکردی فضا در معماری آن می گردند.

کلمات کلیدی:

پهلوی اول، خانه گلشن، شیراز، کارآمدی عملکردی فضا، معماری کوشک.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1870239>

